

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GRIJZE GARNALEN

tragikomedie in twee bedrijven

door

Dirk Schokkaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2674

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GRIJZE GARNALEN* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK SCHOKKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/027
ISBN 978-90-385-07255

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

NEST : medebewoner van het “Ochtenddauw”, een man met het hart op de juiste plaats en een flinke dosis gezonde humor.

MR. SMOLDERS : directeur van het “Ochtenddauw”. Hij lijkt de eerlijkheid zelve maar kan de sluwe verkoper in zich niet verbergen.

MEVR. DEKKERS : dochter van Gille, opvallende, opgedirkte, kortgerokte vrouw. Heeft meer nepjuwelen dan verstand.

WISKE : schat van een verpleegster, iemand die haar job met volle overgave doet en graag even tijd maakt.

GILLE : de nieuwe resident, een man uit één stuk die helemaal niet van plan is er zich bij neer te leggen en weg wil uit het “Ochtenddauw”, alhoewel ... Dank zij Nest, een genietbare man die bij hem de humorist doet opborrelen, begint hij het leven in Ochtenddauw rooskleuriger te bekijken, al stapelen de wolken zich vlug op!

INLEIDING

Oud worden is een zegen, of zo zou het althans moeten zijn. Met een flinke portie gezondheid en geluk kan dit inderdaad een verdiende beloning zijn van een leven van werken, dagdagelijkse zorgen, opvoeding van kinderen en van vergaren en als het kon liefst een beetje sparen.

Al is de realiteit soms heel wat anders want ook al waren er de ouders voor hun kinderen, de kinderen zijn er niet altijd voor hun ouders ... natuurlijk ook deels een gevolg van het drukke, jachtige leven dat ons soms gewild, maar in vele gevallen ook ongewild te beurt valt.

Gille, een man die nog bruist van leven, rad van tong is en vooral niet bij de ouderen wil gerekend worden kan er van meespreken. Na een leven van pure natuur, koeienvlaaien, koebeesten en koeienmelk moet hij door het toedoen van zijn kinderen de poort van zijn “erf ” achter zich toeslaan. Een oud volkssprekwoord is nog steeds een waarheid als een koe, een oude boom verplant men niet, vooral niet als zijn wortels nog geen verzorging behoeven!

Veel kijkgenot!

E E R S T E B E D R I J F

Scène 1

(Voor de voorstelling worden enkele mooie zwart-wit dia's geschenen van oude mensen, met als achtergrond zachte muziek. Dan wordt de spot op Nest gelicht die ergens vanuit een hoek op de scène zijn verhaal doet.)

NEST : Het leven is als een boek, je moet hem af en toe eens openen om de goede dingen er uit te halen en om kracht te putten om verder te gaan. Hoe ouder men wordt, hoe meer men dat moet doen, niet omdat men meer begint te vergeten, maar wel omdat je er meer tijd kunt voor nemen om er van te leren. De slechte dingen die steek je achteraan, in de hoop dat ze er van tussen zullen vallen, al is dit niet altijd waar en moet men er leren mee leven. Er zijn ook vele anderen, die de kans niet krijgen om hun levenswerk af te werken en blijven steken in 't laatste hoofdstuk en soms nog véél vroeger. Daar is niet veel aan te doen, als die van hierboven iets in zijn koppeke heeft dan is daar weinig tegen in te brengen! We zeggen al eens: "t zijn altijd de goei die ze komen halen", eigenlijk zeggen we dan dat we zelf niet deugen! Of dat ze mij nu ook maar komen halen. Neenee, geen gezever, 't leven kan mooi zijn, heel mooi zelfs, en hierboven is het volgens mij ook niet altijd "katholiek", ... van horen zeggen hé! Ik dacht dat ik hier al mijn pijlen verschoten had als aards wezen, maar dat was buiten Wiske en de Gille gerekend. Ik had de moed niet om nog maar iets te doen om de dagen hier nog wat aangenaam te maken. Voor mij was 't passé. De wereld is er voor jonge mensen, viriel en vitaal en voor niets verlegen. 't Is waar, mijn jeugd was er ook een om 'U' tegen te zeggen. D'er gaat niets boven de jeugd, maar iedere jeugd is gedoemd om te verdwijnen, al blijft er toch wel in ieder een stukje steken. Om het met de Gille zijn woorden te zeggen: "in iedere goede wijn van wat jaren moet nog iets pittigs zitten". Oud worden en beseffen dat ge oud wordt is een voorrecht, als ge er tenminste nog wilt en kunt van genieten. Want dan is iedere morgen het begin van de rest van uw leven!

In mijn geval liefst met de Gille, maar ge hebt soms niets te willen, een ander wil soms wel eens over uw lot beslissen.

(Licht wegtrekken en optrekken naar andere scène. Men ziet het kantoor van Mr. Smolders. Mevrouw Dekkers komt binnen, ze is zeker geen toonbeeld wat smaak en beleefdheid betreft.)

SMOLDERS : Komt U binnen mevrouw Dekkers *(reikt de hand)* ...aangenaam!

DEKKERS : Dat zullen we straks zien! Dag meneer Smolders.

SMOLDERS : Neemt U plaats, koffie?

DEKKERS : Wablieft?

SMOLDERS : Wenst U koffie?

DEKKERS : Neen, dat is water en vuur voor iemand met een maagzweer.

SMOLDERS : Ja, natuurlijk...

DEKKERS : Nee, natuurlijk is dat niet hé meneer Smolders, dat is niet meer dan stress!

SMOLDERS : U ziet er nochtans rustig uit! Ik bedoel...

DEKKERS : Rustig! Meneer, ik ben nog nooit zo gespannen geweest als de laatste dagen, ik loop op 't toppeke van mijn tenen, ik ben als een snaar die te hard opgespannen is, rustig..., goed gij!

SMOLDERS : Tja, dat is niet goed hé mevrouw.

DEKKERS : Dat weet ik ook, 't is van alles wat, die problemen met onze va, die woorden met mijn broers die ik dan uitwerk op onze Frans die het dan op zijn beurt uitwerkt op zijn duiven, die duiven presteren dan niet, dat werkt dan weer op onze Frans zijn systeem en die werkt dat dan weer uit op mij! Plezant is anders zulle! Weet gij wat onze Frans gisterenavond zei? Hij zei: "gij loopt zo gespannen hé zoals ik het in jaren niet gezien heb, als gij ontploft ligt heel 't straat plat."

SMOLDERS : *(lacht)* Uw man is een geestig iemand, humor is de beste therapie tegen stresstoestanden.

DEKKERS : Maar daar zijn we nu niets mee vooruit, misschien kunnen we dan nu ter zake komen meneer Smolders?

SMOLDERS : Zoals U zegt. (*staat recht en zoekt het dossier in de kast achter zich*) Ik heb het hier ergens tussen gestoken, ik had U al eerder verwacht... (*zoekt verder*)

DEKKERS : Jaja, 't is fris voor de tijd van 't jaar hé.

SMOLDERS : Zonder twijfel...

DEKKERS : Het zou anders al heel warm kunnen zijn deze tijd van 't jaar.

SMOLDERS : Alleszins.

DEKKERS : Maar allé, als een mens hem er naar kleed is dat niet erg hé?

SMOLDERS : Verdomme hé!

DEKKERS : Hé?

SMOLDERS : Juist.

DEKKERS : (*snuif neus*) Zeg eens, gij vindt dat niet zeker... gij zijt mij toch niet voor 't zotteke aan 't houden?

SMOLDERS : Mevrouw, ik heb het al vijftig keer vastgehad en nu ik het nodig heb, vind ik het niet!

DEKKERS : Allé, dat is dan gelijk als ne vent, als ge hem nodig hebt, dan is die ook nooit te bespeuren!

SMOLDERS : Hier sé, ik had het helemaal achteraan gestoken.

DEKKERS : Dat is toch niet omdat wij maar werkvolk zijn hé? Wij moeten voor niemand onderdoen zulle, integendeel, als die van ons een beetje had vooruitgezien in den tijd, dan hadden wij helemaal op rozen gezeten!

SMOLDERS : Ik geloof U gerust mevrouw Dekkers.

DEKKERS : Af en toe zitten wij er eens op, maar d' er komen nog te veel stekels door, onze Frans was beter door nen haas gepoept, dan had hij in denken én doen wat rapper geweest!

SMOLDERS : (*lacht uitbundig, ... dan serieus*) Jaja, dus meneer de Vulder dat ...

DEKKERS : Dat is onze va ja!

SMOLDERS : En U bent ...

DEKKERS : Zijn dochter!

SMOLDERS : Jaja, natuurlijk, maar ik had graag uw naam.

DEKKERS : Ha, de Vulder, Lutgarde de Vulder, mijne man is den Dekker (*begrijpt de dubbelzinnigheid*) Woeps! Dat was er een met dubbele bodem hé!

SMOLDERS : (*lacht uitbundig ... dan serieus*) Bon, laten we er invliegen, tijd is kostbaar.

DEKKERS : Oeioei, dat is hier toch een rusthuis hé?

SMOLDERS : Een residentie! Maar U begrijpt aangezien de lange wachtlijst mogen we geen moeite besparen om alles snel af te handelen in het belang van de gast en de familie. U moet wel beseffen mevrouw dat Ochtenddauw niet bepaald de goedkoopste oplossing is, maar dat wist U waarschijnlijk al door onze eerste verkennende gesprekken.

DEKKERS : Ja? Ik weet niet, zo duidelijk was dat allemaal niet zulle!

SMOLDERS : Ik heb, ondanks de goede reputatie die wij toch hebben, toch nog een plaatsje kunnen vrijmaken zodat uw vader kan geplaatst worden in het Ochtenddauw.

DEKKERS : Geplaatst? Dat klinkt zo precies of onze va is een schouwgarntuur, hij mag hier toch wat rondlopen, hij heeft geen zittend gat zulle!

SMOLDERS : Bij manier van spreken mevrouw, uw vader zal hier spoedig thuis zijn en aangezien hij er op voorbereid is...

DEKKERS : (*zucht...*) Voorbereid...

SMOLDERS : Niet soms?

DEKKERS : Nee, eigenlijk niet echt nee. (*begint vlug over iets anders*) Och het doet me heel zeer zulle, onze va is eigenlijk nog heel goed, soms al eens vergeetachtig, maar dat hebben wij ook al eens hé, en hem binnenpakken is ook al iets hé? Ik ga kuisen bij de nonnen, ingeschreven hé! En onze Frans werkt op den zilveren in 3 ploegen en dan speelt hij nog met de duiven en soms met mijn voeten.

SMOLDERS : Pardon?

DEKKERS : Laat maar zitten!

SMOLDERS : En uw broers?

DEKKERS : Onze Jean is zelfstandig en onze Robert... heu dat weet ik feitelijk niet wat die doet, hij is nogal nieuwsgezind.

SMOLDERS : Jaja, dan is er natuurlijk weinig alternatief.

DEKKERS : Weinig watte?

SMOLDERS : Weinig mogelijkheden, er is natuurlijk wel een minder duur heu ...

DEKKERS : Alternatief...

SMOLDERS : Juist, u kan via het OCMW gaan, er is eveneens een prima verzorging, een degelijk verblijf... maar natuurlijk iets minder luxueus dan het Ochtenddauw, maar voor mensen in... in heu... jullie situatie...

DEKKERS : Wat wilt ge daar mee zeggen, meneer Smolders?

SMOLDERS : Helemaal niets mevrouw Dekkers, ik bedoelde alleen...

DEKKERS : Weet ge, gij zijt soms héél onduidelijk, maar laat maar, klappen is niet iedereen gegeven. Soit, hij kan dus in dat huizeke niet blijven, als hij de deur dichtslaat valt de schouw naar beneden, tot hier toe steen voor steen, maar vroeg of laat gaat dit eens fataal aflopen en maken ze d' er ene een koppeke kleiner!

SMOLDERS : Ha, U gaat het verkopen, dat verandert de zaak!

DEKKERS : Verkopen? Gij ziet ze vliegen zeker! Daar is geen sprake van, dat gaat onze va niet lossen, hij is nog te goed bij zijn verstand allé... gelukkig hé?

SMOLDERS : Dus, (*bekijkt het dossier*) ik heb hier de huurprijs per maand met alles inbegrepen, inclusief witte en andere was.

DEKKERS : (*bekijkt het dossier met een dwaze blik, na een poosje ...*) Ha, is dat hier de verkoopprijs misschien... die acht miljoen negenhonderd...

SMOLDERS : Ik vrees dat dit ons telefoonnummer is, mevrouw Dekkers (*lacht*)

DEKKERS : En waar staat dan in hemelsnaam die huurprijs?

SMOLDERS : (*wijst aan*) Hier net boven mijn vingers.

DEKKERS : (*met open mond, alweer een ijzige stilte...*) Ja watte, het is maar voor één kamer hé, niet voor heel de blok!

SMOLDERS : Mevrouw, ik denk dat dit zeer redelijk is, bovendien is het geen kamer maar een residentie!

DEKKERS : Ja... dat klinkt alleen maar anders hé!

SMOLDERS : (*op zijn sokken*) d' Er is nu wel een klein probleemke, zoals ge ziet is dat het pensioen van uw vader en zoals ge hier ziet is dat bedrag wel wat groter.

DEKKERS : Wat groter! Zeg maar véél groter dan uw klein probleempje!

SMOLDERS : (*met de neus in z'n papieren*) Dit bedrag zou dus nog maandelijks moeten bijbetaald worden.

DEKKERS : Wablieft, ge bedoelt dat... dat wij dit moeten bijpassen?

SMOLDERS : Ik vrees van wel ja...

DEKKERS : Dat is een heel groot probleem. Ik weet nu wel dat ne zelfstandige niet veel pensioen trekt, maar nu zoiets...

SMOLDERS : Ik stel voor dat U er met uw broers eens over praat en jullie het samen proberen op te lossen!

DEKKERS : Ze zullen mij graag zien komen, de ene kent maar één werk en dat is vuurwerk, en de andere is ook ne zelfstandige en die verdient ook nooit ne frank (*stil*) in 't wit ...

SMOLDERS : Jullie willen toch ook allemaal het beste voor uw vader?

DEKKERS : Dat is zeker, het beste is niet goed genoeg, maar dat geldt ook voor mij hé meneer, ik heb ook graag nog wat ruimte hé. (*staat recht*)

SMOLDERS : (*bekijkt haar*) Jaja natuurlijk. (*eveneens recht*) Dus ik hoor nog iets van U, ge kunt misschien toch uw vader nog overreden om zijn eigendom te verkopen, misschien is hij wel voor rede vatbaar!

DEKKERS : Meneer Smolders, de reden dat ik hem naar hier krijg is het feit dat ik hem beloofd heb dat we eerst eens komen zien en dat hij in 't slechtste geval maar voor een paar dagen moet blijven omdat we zijn huizeke gaan opkalfateren, en dat hij dan terug naar huis mag, hebt ge het?

SMOLDERS : Is het wel verstandig om hem dit voor te liegen, ik bedoel...

DEKKERS : Ik weet goed genoeg wat ge wilt bedoelen!

SMOLDERS : Ik wou alleen maar duidelijk maken dat er misschien goedkopere en voor hem meer aanvaardbare oplossingen kunnen zijn.

DEKKERS : Dat is waar! In 't tuinhuizeke in onze hof!

SMOLDERS : Heu, tot genoeg mevrouw. (*wil een hand geven*)

DEKKERS : We zullen wel zien tot wanneer! (*af, licht weg en oplichten op Nest*)

MUZIEK

Scène 2

(*Nest zit met een kopje koffie in een gemakkelijke zetel naar buiten te staren.*)

NEST : Ik heb ze gezien, zijn dochter, een omhoog gevallen tuttebel, ik zat voor het venster als ze toekwam. Streken hebt ge gelukkig verniet, want ze had geen

nagel om aan haar gat te krabben. Het had nochtans goed gedaan want haar gat was maar juist bedekt! Ze kon nog een beetje grote sier verkopen met het geld van een ander, in dit geval dat van de Gille, hij kon ze beter al geven had hij gezegd. Ze heeft er een auto van gekocht en de rest er allemaal, ja allemaal doorgedraaid in plaats van aan de Gille zijn oude dag te denken. Dat deed Gille zeer, heel hard zeer! Hij zei mij eens, als ik goed ben geweest voor mijn kinderen, is het dan te veel gevraagd dat zij voor mij ook een beetje goed zijn? En ze kwam terug, de vogelschrik, ze ging precies naar een filmfestival, met schoenen waar ze amper kon in lopen. In stilte hoopte ik dat ze haar poten zou omslagen... en hij,... hij bleef in de auto zitten, op de duiven letten denk ik.

MUZIEK

(spot weg – scène Smolders – Dekkers oplichten)

Scène 3

(Smolders zit aan zijn bureau.)

SMOLDERS : Komt U maar binnen mevrouw Dekkers. (*schudden elkaar de hand*) En vertel me eens mevrouw, bent U tot een besluit gekomen?

DEKKERS : Het heeft mij moeite gekost om onze Jean en onze Robert te overtuigen, over hun wederhelften dan nog gezwegen, als oudste moet ge toch het een en ander regelen zullen!

SMOLDERS : Als ik het goed begrijp komt meneer Dekkers ons vergezellen in het Ochtenddauw. De flat is begin volgende week volledig vrij (*stiller, in zichzelf*) als alles meezit.

DEKKERS : Pardon... 't is nu natuurlijk te hopen dat hij een beetje meewil hé!

SMOLDERS : Hebt ge er met hem nog proberen over te babbelen?

DEKKERS : Babbelen? Goed gij! Gij kent die niet goed, daar valt niet over te babbelen en als hij het nu echt niet gewoon wordt, dan... dan ja...

SMOLDERS : Gaat hij terug naar zijn huizeke?

DEKKERS : Ja zeg, goed gij, we hebben het zo al halvelings beloofd dat we het zouden verhuren voor ne goeie prijs aan de kleinzoon van Peer Pedaal van de vlowinkel, als het terug in orde is hé. En 18.000 Fr voor een huizeke met schuur en stallen en nen boomgaard is niet te veel hé? En met die centjes kunnen wij onze va hier houden.

SMOLDERS : Tenminste als hij dat ook wilt!

DEKKERS : Meneer, een kind en nen oude mens hebben niets te willen, hij heeft vroeger gezegd wat wij moesten doen en nu zeg ik wat hij moet doen!

SMOLDERS : En hebt gij vroeger altijd gedaan wat ze U voorgedragen hebben?

DEKKERS : d' As een strikvraag hé? À propos, we zijn aan 't afdwalen hé, time is money. *(spreekt het ongelukkig uit)*

SMOLDERS : U zegt?

DEKKERS : Time is money, d'as Engels!

SMOLDERS : Juist, dus uw broers zijn dus bereid om hun deel bij te leggen ook al is hun inkomen officieel te laag? Dat staat toch op papier!

DEKKERS : Zeg eens meneer Smolders, dat is eigen bloed hé, die gaan hun zuster toch niet in de zak zetten hé?

SMOLDERS : Ik twijfel niet aan de eerlijkheid van uw broers, maar in bepaalde omstandigheden is het best om dit alles op papier te zetten.

DEKKERS : Papier, papier, zijt gij ook zo'n papieren manneke?

SMOLDERS : 't Zijn zekerheden!

DEKKERS : Ge zult uw centen wel hebben zulle!

SMOLDERS : Hebt ge de papieren ingevuld?

DEKKERS : Zijt ge daar nu weer, allé, hier sé *(legt ze op het bureau)*, we hebben er plezier aan gehad zulle, ge zoudt er beter nen multiple choise van maken *(moeilijk uitspreken)*, dat is gemakkelijk en het slaat ook op niets!

SMOLDERS : 't Zijn formaliteiten...

DEKKERS : Dat weet ik, dat weet ik.

SMOLDERS : *(aangeslagen, zenuwachtig... staat recht)* Bon! Wanneer mogen wij onze nieuwe gast verwachten?

DEKKERS : *(staat ook recht)* Als mijn lening in orde is om dat grapje hier te betalen.

SMOLDERS : Lening?

DEKKERS : We mogen toch eens lachen hé! ‘k Zou zeggen maandag in de late namiddag. Onze Frans staat met de vroege en voor ik hem weggrijp zit hij eerst een uur op zijn duivenkot. Opkuisen zegt hij...’k zie daar nochtans nooit beweging. Maar ik heb al vermoedens zulle... ‘k heb al eens wat lectuur gevonden!

SMOLDERS : Duivenlectuur?

DEKKERS : Neen, borsten en billen, vuil boekskes!

SMOLDERS : Ja, dat is ook een sport!

DEKKERS : U zegt ...?

SMOLDERS : De duivensport, is ook een sport.

DEKKERS : Dat is soms ziekelijk...

SMOLDERS : Och, ieder zijn hobby. Mijn jongste zoon is bezeten van Heavy Metal, niet te begrijpen maar...

DEKKERS : Oeioei, is daar nog toekomst in, in de metaal?

SMOLDERS : Heavy Metal, dat is een muziekgenre! Soit, zoals afgesproken: maandag in de loop van de namiddag.

DEKKERS : Zeer zeker! Enfin, als hij van zijn kot wilt...

SMOLDERS : Doe hem de groeten van mij.

DEKKERS : Dat zal ik onmiddellijk doen, hij wacht in de auto, ’t is nog ne nieuwe, hij laat hem niet graag achter. *(af)*

SMOLDERS : *(ploft neer in zijn stoel en blaast van opluchting)* Ja watte, zo’n mens dat is een nachtmerrie!

(licht weg, een beetje muziek, dan andere scène)

(Wiske en Nest komen arm in arm binnen in de zitruimte)

NEST : Ge moet mij niet vasthouden zulle, ik zal niet vallen zulle Wiske!

WISKE : Och, ik weet het, gij zijt nog zo kwik als ne peut. Maar ik pak U eens graag vast, weet ge? Als ik ’s avonds thuiskom denk ik dikwijls, wie houdt nu wie recht en dat meen ik hé Nest! We zien hier veel miserie, maar mannen zoals gij doen een goede scheut melk in de koffie, en dan ziet ge alles minder zwart!

NEST : d' As wederzijds maske... (*gaat zitten - Wiske wil hem helpen*) Sé, ge doet het weer!

WISKE : Ik kan 't niet laten.

NEST : Als ik U niet had...

WISKE : Dan was er een ander hé!

NEST : Maar daar is veel verschil in.

WISKE : Ik doe mijn best en gij doet uw best.

NEST : Ge moogt gerust zijn.

WISKE : En,... weet ge wie ons komt vergezellen?

NEST : Nee, is er nieuws? Ons Maria is gisteren niet geweest hé!

WISKE : Dat is niet van haar gewoonte hé Nest?

NEST : Neen, dat is waar, maar ze doet haar best hé Wiske, haar moeder is er ook nog hé? (*Stilte*)

WISKE : Hoe is 't er nu mee?

NEST : Goed zal dat nooit meer zijn hé Wiske. Vorige keer als ik er met ons Maria naar toe ging, dacht ik dat ze mij herkende. Ze lachte naar mij, ze kneep in mijn hand, de verpleegster kwam binnen en ineens zag ze me niet meer zitten! Ze laat mij meer en meer los, en ik vrees dat ik haar ook moet leren loslaten, maar (*doet teken naar hoofd en hart*) hier en hier blijft ze voor altijd bij mij!

WISKE : Gij zijt ne sterke mens Nest...

NEST : Schijn bedriegt Wiske, ge moet! Allé, hebt ge nu nieuws?

WISKE : Awel, de Gille van Melanie van Stanne de Plekker hé...

NEST : Wie zegt ge?

WISKE : Awel, de Gille van die oude boerderij op den Boskant, die kent gij toch!

NEST : Ja d'as zeker...de Gille, d'as lang geleden (*lacht*) Ik ben er vroeger eens mee blijven hangen op de jaarmarkt, zo zat als nen aap en geen koe gezien!

WISKE : Awel, hij komt naar hier!

NEST : De Gille? Van zijn boerenhof naar een residentie, Jezus Maria Jozef, als dat maar goed afloopt!

WISKE : Ik heb horen zeggen dat hij niet veel keuze had, hij is alleen, zijn boerderij is oud en versleten en zijn dochter heeft hem ingeschreven voor een flatje.

Zogezegd maar voor ‘even’, tot dat de hoogst noodzakelijke werken aan zijn huizeke zijn gebeurd.

NEST : (*zucht*) Ja, dat kennen we hé Wiske, hij heeft toch kinderen hé?

WISKE : Ja, drie! Twee zonen en een dochter, en wat voor één!

NEST : Zeg dat wel.

WISKE : Hoe, ge kent ze?

NEST : Die nepmadam!

WISKE : Wablief?

NEST : Heel dat mens is ‘nep’, ik heb haar gezien. Ne rok waar ze met een schoentrekker in moet en zo kort dat ze een kou op haar water zal krijgen en heu...haar verstand zal ze niet volgen, ze volgt haar borsten!

WISKE : Ge hebt het er niet mee hé? (*lacht*)

NEST : Als haar beha per ongeluk losschiet, dan vliegt ze van hier naar de Grote Markt in Antwerpen!

WISKE : Zotteke! Zorgt gij er voor dat hij zich een beetje thuis voelt hé Nest, gij kunt dat, ik weet dat!

NEST : Ik zal mijn best doen Wiske, maar ’t moet van twee kanten komen hé!

WISKE : Juist, van uw achterkant en van uw voorkant hé Nestje (*lacht*) en... koffie met een koekske zeker?

NEST : Als ’t zou kunnen, mijn muurbloemeke...

WISKE : ‘k Zal d’er eens voor zorgen sé! (*af*)

Einde scène, licht uit

ZACHTE MUZIEK

Scène 4

(*Scène ontspanningskamer, men hoort Dekkers luid praten tegen de verpleegster. Wiske komt op met een koffertje, dan volgen Dekkers en Gille.*)

DEKKERS : Allé va, dat flatje viel al mee hé, en uw meubeltjes komen daar goed uit.

Als nu die gordijntjes er nog gaan hangen en er een paar postuurkes gaan staan, dan is dat een paradijske hé?

GILLE : Mij zegt het niets, hebt ge verstaan? Vooruit, we zijn hier weg, ik voel mij hier minuut na minuut ouder worden.

DEKKERS : Allé va...!

GILLE : We kwamen toch maar eens zien hé! *(wil weggaan)*

DEKKERS : Va, ge kunt nu niet weg, ze zijn in uw huizeke al aan 't breken!

GILLE : Ha, zit dat zo!

DEKKERS : Va, hang de ezels niet uit, 't is hier een hemeltje, ik zou er zelf willen gaan wonen.

GILLE : Wie houdt U tegen! Blijft gij hier, ik zal wel naar huis gaan... Daarbij, als 't hier dan toch een hemeltje is, blijft gij dan zeker maar hier, ze moeten nog wat schijnheiligen hebben!

DEKKERS : En dat zegt gij, als dank voor alles dat ik voor U gedaan heb!

GILLE : Gij hé maske, gij moet het eerste voor mij nog doen, al wat gij doet is voor uw eigen, weet ge dat?

DEKKERS : En bij U moeten ze dringend in uw bovenkamer grote kuis doen, weet ge dat? Ge begint er van alles uit te kramen!

WISKE : *(wil het gekibbel onderbreken)* En hier zé, hier is de veranda met schoon zicht op de hof. Als 't goed weer is, zitten de dames van de hobbyclub met eigen werkskes in den hof.

GILLE : Lief kind, ik heb met uw veranda niets te maken, laat staan met uw vrouwvolk van de hobbyclub!

WISKE : Ze zijn nochtans héél lief en creatief!

GILLE : Kunt ge die melken?

(Nest proest het uit)

DEKKERS : Va!